

Književna poročila.

Dr. E. Volčič: Odvetniška tarifa. — Določila o rabi hrvaškega in slovenskega jezika v okolišu višjih deželnih sodišč: graškega, tržaškega in zadrškega. — Sodne pristojbine v postopanju po novih civilnopravnih zakonih s stvarnim kazalom. — V Ljubljani 1906. Založil dr. E. Volčič. Tisk J. Blasnika nasl. — Cena K 1:50.

V tej pravkar izišli, 75 strani obsežni knjižici je zbral in izdal gosp. deželnosodni svetnik dr. Volčič tvarino zakonov in ukazov, ki se rabijo v pravosodni praksi takorekoč vsaki dan. Priročne izdaje z odvetniško tarifo ali s sodnimi pristojbinami imajo Nemci v raznih oblikah, kar dokazuje, da so potrebne. Pogrešati pa smo morali doslej take izdaje v slovenskem jeziku. Dr. Volčičeva izdaja se lahko meri z enakimi zbirkami glede ličnosti, porabnosti in popolnosti. Določila za odvetniško tarifo so opremljena s tozadevno vrhovnosodno judikaturdo do najnovejšega časa, določila za sodne pristojbine pa z mnogimi dopolnjujočimi in pojasnjujočimi ukazi finančnega ministrstva. V to zbirko pa je g. dr. Volčič privzel tudi določila o sodnem jeziku, ki so veljavna za slovenske in hrvaške pokrajine. Tudi to je potrebno, osobito za prakso na periferiji, kjer se hoče dandanašnji utajiti sleharno podlago za slovensko uradovanje. Iz zbranega jezikovnega prava se bo tudi marsikdo lažje prepričal, kako pomankljivo in zastarelo je »pravo«. Želeli bi le, da bi bil g. izdajatelj vse tozadevne jezikovne naredbe, razpise i. t. d. priobčil dobesedno, namesto da pri nekaterih navaja le jedro in se sklicuje na besedilo, priobčeno v raznih letnikih »Slov. Pravnika«. — Sploh pa bodi ta knjižica, ki se dobiva pri knjigotržcu L. Schwentnerju v Ljubljani, vsem tople priporočena.

Razne vesti.

V Ljubljani, dne 15. novembra 1906.

— (Civilnopravni red, sodni pravilnik i. dr.) izide v slovenski dr. Volčičevi izdaji kakor IV. zvezek »Pravnikove« zbirke zakonov do konca tega meseca. Cena bo nevezanemu zvesku 7 K, v platno vezanemu pa 8 K.

— (Akad. društvo »Adrija«) v Pragi si je osnovalo poseben pravniški klub, ki mu bo naloga preskrbovati članom predavanja ter strokovne knjige, razun tega biti nekak informativen biró za pravnike, ker hoče imeti v evidenci pravniška službena mesta na Slovenskem.

— (»Slovenski juristi, vstopajte v sodno službo!«) Ta jako aktualni klic utemeljuje »Omladina« (št. 8) z nastopnimi resničnimi besedami: Splošno razširjen je predsodek, da je število slov. juristov preveliko in da ni upanja, da bi vsi našli mesto v domovini. Ravno nasprotno je resnično! Položaj je baš sedaj za slov. juriste tako ugoden, kakor že dolgo ni bil in kakor morda celo desetletje zopet ne bo. Treba le pravilne razdelbe za posamezne stroke. Vsi seveda ne morejo postati odvetniki, zlasti ne, ako reflektirajo na sedež v Ljubljani, kjer je število odvetnikov in odvetniških kandidatov že danes abnormally visoko. Tembolj se priporoča vstop v sodno službo, kjer je gmojni položaj danes mnogo ugodnejši kot je bil še pred kratkim. S slov. narodnega stališča pa je naravnost dolžnost naših juristov, da stopajo v čim večjem številu v sodno službo, da s tem preprečijo, da slovenskih mest ne zasedejo tujci. To velja enako za vse kronovine. Posebej pa hočemo danes opozarjati slov. juriste, naj imajo v evidenci Primorsko, kjer se bo tekom letošnjega in prihodnjega leta izpraznilo okrog 15 do 18 mest sodnih pristavov in je važno, da zasedejo ta mesta Slovenci. Zato ne moremo dovolj priporočati slov. pravnikom učenja laščine.

— (Kako »vzorna«) je še pri nas pravosodna praksa, kaže nastopni slučaj. Meni nič tebi nič ali pa zbok proslulega znanja slovenskega jezika se je pri razdelitvi največega ponudka zamenjala firma slovenske zadruga s firmo nemškega društva; slovenske zadruga se potem ni obvestilo niti o likvidacijskem naroku, niti o razdelbnem sklepu. K likvidacijskemu naroku se je za prezrto slov. zadrugo pripustilo nekoga, ki je zgolj trdil, da je terjatev zadruga sedaj njegova! Zadruga je vse to kasneje zvedela in njena pritožba je seveda imela uspeh. Zadruga pa je imela vsled tega celo kupo stroškov, ki se jej niso prisodili — ker ni bila vknjižena kavcija za nje. Ali bo treba vknjiževati izrecne kavcije tudi za takšno malomarno prakso? Slučaj sam je razviden iz naslednje rekurzne rešitve:

C. kr. okrožno sodišče v Mariboru je v izvršilni stvari Janeza S. proti Jakobu in Mariji M. zaradi 716 K s pr. in 132 K 80 h s pr. vsled rekurza Hranilnega in posojilnega društva v Ptuju, proti razdelbnemu sklepu c. kr. okrajnega sodišča v Ptuju z dne 17. novembra 1904, E 470/4/14 sklenilo dne 24. marca 1905:

Rekurzu se ugotovi in se izpodbijani razdelbni sklep predružači tako, da se rekurentu Hranilnemu in posojilnemu društvu v Ptuju k 11. odstavku okrajnosodnega sklepa in oziroma k 41. stavku izvršilnim potom prodanega zemljišča vl. št. 17 kat. obč. Vel. Okič v pokritje njegove terjatve iz meničnega plačilnega naloga z dne 23. marca 1904, Cw 106/4/1 odkažejo poleg glavnice za 510 K, tožbenih stroškov za 33 K 13 h in izvršilnih stroškov za 25 K 51 h, tudi 53 K 36 h za 6% obresti od navedene glavnice za dobo od 15. maja 1903 do 11. julija 1904, skupaj torej 622 K 02 h ter da z ozirom na okrajnosodni ondotni sklep z dne 2. januarja 1905, E 470/4/22 in okrožnosodni sklep z dne 4. februarja 1905, R I 2/5/3 propade slednjič poleg terjatev, navedenih v izpodbijanem sklepu pod 12, *b*, *c* in *d* hranilnica vladarskega komornega mesta Ptuj od 12 *a* z ostalo terjatvijo iz

meničnega plačilnega naloga z dne 11. junija 1904, Cw 196/4/1 v znesku za 209 K 91 h, ki se more po pravomočni izvršbi tega razdelbnega postopanja v zemljiški knjigi izbrisati.

Stroške rekurza ima rekurent sam trpeti.

Razlogi.

Po poročilu c. kr. okrajnega sodišča v Ptuj v le-tej izvršilni stvari Hranilno in posojilno društvo v Ptuj v istini ni bilo obveščeno ne o dnevu likvidacije ne o razdelitvi izkupila. To se vsled tega ni zgodilo, ker se je Hranilno in posojilno društvo identičnim smatralo s »Pettauer Vorschussverein«. Razdelbni sklep imenovanega okrajnega sodišča z dne 17. novembra 1904, E 470/4/14 dostavil se je torej Hranilnemu in posojilnemu društvu šele dne 10. marca 1905 in se ima vsled tega ta rekurz pravočasnim imeti.

Rekurz sam je utemeljen. Kakor po §-u 16 zemlj. zak., tako gre tudi po §-u 216 sled. odst. izvrš. reda poleg so dno določenim pravnim in izvršilnim stroškom ne dlje, kakor tri leta pred dnevom podeljenega domika zastalim obrestim ista prednost, kakor glavnici ali pravici do prejemkov. Visokost obresti je v le-tem slučaju po predpisu §-a 14 zemlj. zakona v zemljiški knjigi vpisana in zemljiškoknjižni upnik zahteva obresti le za dobo od 15. maja 1903 do dneva domika, t. j. 11. julija 1904. Ker je ta zahteva opravičena, bilo je rekurzu ugoditi in izpodbijani razdelbni sklep predrugati kakor gore razvidno.

Omeniti je, da je zadevno terjatev priglasil pri likvidacijskem naroku dne 17. novembra 1904 gotovi Janez V. iz Mal. Okiča in sicer priglasil le glavnico za 510 K s stroški za 83 K 50 h trdeč, da je on terjatev pridobil, ne da bi se bil mogel izkazati z listinami in da je dne 19. decembra 1904 izdalo Hranilno in posojilno društvo izjavo, po kateri zahteva od zdražiteljev prodanega zemljišča za zdaj le plačilo vseh stroškov in obresti, dočim pusti še nadalje na imenovani hipoteki intabuliran samo in edino le kapital po 510 K. Glede omenjene pridobitve zadevne terjatve se bota torej imela imenovani Janez V. in Hranilno in posojilno društvo med seboj sporazumeti. Terjatev s postranskimi dolžnostmi pa je bila po §-u 210 izvrš. reda odkazati in je bilo za upnika za sedaj smatrati omenjeno društvo.

Stroški rekurza se ne morejo odkazati, ker je obresti, izvršilne in rekurzne stroške, ki nastanejo po domiku, le tedaj in v isti meri pripoznati, v koji je za postranske dolžnosti, ki nimajo enake prednosti z glavnico, določena in zemljiškoknjižno vpisana posebna kavcija, katere pa v le-tem slučaju ni.

»Slovenski Pravnik« izhaja 15. dne vsakega meseca in ga dobivajo člani društva »Pravnika« brezplačno; nečlanom pa stoji za vse leto 10 K, za pol leta 5 K.

Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 26; naroča se tudi pri O. Fischerju, knjigotržcu v Ljubljani, na Kongresnem trgu.